

POBOISZCZE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz boj-).

sg [N poboiszczce.] ◊ G poboiszczã (2). ◊ L poboiszczu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Miejsce, gdzie stoczono bitwę, pobojowisko (3) : Ná onym poboifczu [...] ziemiá krwie y tłuŃtoŃci nápełniona/ nád zwyczaj płodna lie sŃtála StryjKron 31; á Włodimirz Syn Iarosławow ledwo z poboyfzca vciekł do Oycá ná Kijow. StryjKron 175, 124 (Linde), [164], 224, 435, 487; [poboyfzce et poboysko/ Locus, ubi commissum est praelium. Volck Rrrv].

Cf **POBOISKO, POBOJ, [POBOJEWISKO]**

MMk, RS